

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 2

Puck, środa, dnia 14 stycznia 1925 r.

Rok 39

Treść:

13. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. XII. 24 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej. (Dz. Ustaw nr. 117 poz. 1043).
14. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. XII. 24 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. o sposobie lokowania gotowizny bieżącej przez osoby prawa publicznego i osoby niewłasnowolne. (Dz. Ustaw nr. 117 poz. 1045).
15. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. XII. 24 r. o przekształcaniu spółek akcyjnych na spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. (Dz. Ustaw nr. 118 poz. 1070).
16. Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 21. XII. 24 r. w sprawie urzędowania komisji samochodowej w I. kwartale 1925 r.
17. Obwieszczenie Magistratu miasta Pucka w sprawie szkoły dokształcającej.
18. Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Policyjnego w Pucku.

Ogłoszenia.

13.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie punktu 2 L. B. art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. zarządza się co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Kupno i sprzedaż soli jadalnej, wywóz i przywóz tejże na obszar Rzeczypospolitej z zagranicy lub z obszaru, na którym niniejsze rozporządzenie nie obowiązuje, oraz wszelki inny obrót solą jest wyłącznym przywilejem Skarbu Państwa (monopolem).

§ 2. Minister Skarbu może zezwolić na:

- 1) prowadzenie handlu solą jadalną na warunkach przez siebie ustanowionych;
- 2) na wywóz i przywóz soli jadalnej na obszar Rzeczypospolitej z zagranicy lub też z obszaru, na którym nie obowiązują postanowienia niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Wynoszenie soli jadalnej z miejsca produkcji względnie ze składów monopolowych, jako też przyrządzanie względnie przetwarzanie soli jadalnej, nabytej w składach monopolowych celem odsprzedaży, dozwolone jest tylko w wypadkach, określonych przez Ministra Skarbu.

§ 4 Minister Skarbu ma prawo:

- 1) oznaczać ceny nabycia i sprzedaży soli na potrzeby monopolu solnego;
- 2) sprzedawać po cenach niższych sól przeznaczoną:
  - a) na wywóz poza obszar Rzeczypospolitej;
  - b) na potrzeby rolnictwa, t. j. na paszę dla bydła lub uprawę roli;
  - c) na wszelkie cele przemysłowe, z wyjątkiem przemysłu wytwarzającego artykuły żywnościowe dla ludzi;
  - d) na wsparcie dla ulżenia nędzy wyjątkowej, tudzież sól wydawaną zakładom dobroczynnym, jako jałmużnę;
  - e) na potrzeby wywozowego przemysłu rybnego;
- 3) zwalniać z pod zajęcia monopolowego sól wyprodukowaną w salinach prywatnych, przeznaczoną na wywóz zagranicę.

§ 5. Sól przywożona z zagranicy za zezwoleniem Ministra Skarbu (§ 2) podlega opłacie celnej i podatkowi konsumcyjnemu, pobieranemu pod nazwą należności monopolowej w formie dodatku do cła.

Odpowiedzialność za opłatę należności monopolowej, której wysokość ustala Minister Skarbu, określa się wedle przepisów ustawy celnej.

O obowiązku opłaty tej należności decydują władze skarbowe.

Należność monopolowa, nieuiszczona przy imporcie soli ściąga się w sposób przewidziany dla ściągnięcia należności celnych.

§ 6. Minister Skarbu określa w razie wątpliwości, jakiego rodzaju sól należy uważać za sól jadalną w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Sól, o ile jest przedmiotem monopolu skarbowego, nie może być przedmiotem egzekucyjnego zajęcia, ani zastawu bez zezwolenia właściwych władz skarbowych.

Natomiast wszelkie roszczenia do właścicieli względnie posiadaczy soli mogą być dochodzone i ściągnięte z osiągniętej ceny sprzedaży soli.

Sprzedaż soli.

§ 8. Sól jadalna może być sprzedawana tylko w miejscach na ten cel przeznaczonych i przepisowo oznaczonych po cenach ustanowionych przez Ministra Skarbu.

§ 9. W cenie sprzedaży soli jadalnej dla konsumenta oznaczonej przez Ministra Skarbu mieści się zysk Skarbu Państwa, w wysokości określonej przez tegoż Ministra.

§ 10. Obrót solą podlega nadzorowi władz skarbowych.

Przedsiębiorcy zakładów, wytwarzających sól jadalną, jako też prowadzący handel taką solą, obowiązani są udzielać kontroli skarbowej wszelkiej pomocy i wyjaśnień przy spełnianiu jej obowiązków.

Organizacja monopolu solnego.

§ 11. Naczelny zarząd monopolu sprzedaży soli sprawuje Minister Skarbu, który stanowi najwyższą instancję w sprawach dotyczących przywozu, wywozu i handlu solą.

Tenże Minister ustala ogólny plan eksploatacji monopolu sprzedaży soli, ustanawia organ bezpośrednio powołany do kierowania tymże monopolem i do wykonania praw, przysługujących mu z mocy niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Przedmiotem handlu na obszarze Rzeczypospolitej może być tylko sól, pochodząca ze składów monopolowych.

Postanowienia karne.

§ 13. 1) Kto bez zezwolenia właściwej władzy skarbowej:

- a) sprowadza sól jadalną z zagranicy lub z obszaru, na którym niniejsza ustawa nie obowiązuje,
- b) wynosi lub wydaje sól jadalną lub solankę z miejsca produkcji lub też z magazynu monopolowego.

2) Kto sól wydaną po cenach zniżonych na pewien oznaczony użytek używa na inny cel aniżeli w zezwoleniu podano.

3) Kto usuwa środek denaturacyjny z soli w tym celu, aby uczynić ją zdatną do spożycia ludzkiego.

4) Kto podrabia lub naśladuje opakowanie soli pochodzącej ze składów monopolowych, będzie karany grzywną w wysokości od 2 do 5-krotnej wartości soli, stanowiącej przedmiot przekroczenia, co najmniej jednak w kwocie 5 zł.

§ 14. Wartość soli stanowiącej przedmiot przekroczenia oznacza się wedle cen takiej samej ilości i takiej samej jakości soli monopolowej.

O ile obliczenie podstawy wymiaru grzywny będzie niemożliwe, natenczas nałożoną będzie grzywna w wysokości od 5 do 1000 zł.

§ 15. Oprócz kary pieniężnej przewidzianej w § 13 i 14 można orzec konfiskatę soli jadalnej stanowiącej przedmiot przekroczenia, jakoteż konfiskatę przyrządów i środków pomocniczych, służących do popełniania przekroczenia.

§ 16. Kto w przedsiębiorstwie produkującym sól jadalną nie prowadzi zapisków kontrolnych, przepisanych przez władzę skarbową lub też prowadzi je nierzetelnie, będzie karany grzywną w wysokości od 100 do 1000 zł.

§ 17. Wszelkie inne przekroczenia niniejszego rozporządzenia jakoteż wydanych na jego podstawie przepisów ulegną karze porządkowej od 2 do 500 zł.

§ 18. Kary przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nakłada się niezależnie od kar przewidzianych za te same czyny w innych ustawach.

§ 19. Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny karę aresztu zastępczego według słusznego uznania jednak nie ponad 6 tygodni.

§ 20. Orzekanie kar przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu należy do władz skarbowych I instancji. Skazany może w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia karnego albo odwołać się do władzy skarbowej II instancji, która orzeka ostatecznie, albo też zażądać przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który orzeka w I instancji.

Od wyroku sądu okręgowego przysługuje skarga do Sądu Najwyższego (w b. dzielnicy rosyjskiej skarga kasacyjna; w b. dzielnicy austriackiej zażalenie nieważności, w b. dzielnicy pruskiej skarga rewizyjna).

Postanowienia przejściowe.

§ 21. Kto w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prowadzi hurtowny handel solą na obszarze Rzeczypospolitej ma o tem donieść w ciągu dni 30 właściwej władzy skarbowej.

§ 22. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 23. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązująca:

- 1) rozporządzenie z 21 maja 1917 r. Nr. 41 Dz. Rozp. c. k. zarządu wojskowego w Polsce o monopolu przywozu i handlu soli,
- 2) ustawa o soli z dnia 25 stycznia 1918 r. Nr. 104 poz. 444 Dz. Rozp. Jen. Gub. w Warszawie;
- 3) ustawa niemiecka o pobieraniu podatku od soli z 12 października 1867 r. str. 41 niem. Dz. Ustaw;
- 4) wszelkie inne przepisy i postanowienia sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni od daty ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Sprawiedliwości: A. Zychliński.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 31. 1. 1925 r.

Puck, dnia 9. 1. 1925 r.

Starosta: Lipski.

14.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. o sposobie lokowania gotowizny bieżącej przez osoby prawa publicznego i osoby niewłasnowolne.

Na zasadzie art. 1 lit. E. p. 4 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 3 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 959) ulega następującym zmianom:

a) § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„Osoby prawa publicznego (instytucje ubezpieczenia społecznego, związki komunalne, gminy wyznaniowe i t. p.) mogą swoją wolną gotowizną bieżącą lokować jedynie w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Pocztowej Kasie Oszczędności, w Państwowym Banku Rolnym, w Banku Polskim i w Polskim Banku Komunalnym.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do lokat poniżej 100.000 zł o ile w miejscowości, gdzie ma siedzibę osoba prawa publicznego niema oddziału wyżej wymienionych instytucyj kredytowych“.

b) § 2 otrzymuje następujące brzmienie:
„Związki komunalne mogą lokować bez ograniczeń przewidzianych w § 1 swoją gotowizną we własnych instytucjach kredytowych, zaś zarządy miast nadto mogą za zezwoleniem Ministra Skarbu, udzielonem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych lokować swą gotowizną także w innych instytucjach kredytowych“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Spraw Wewnętrznych: Ratajski
Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 9. 1. 1925 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

15.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30. grudnia 1924 r.

o przekształcaniu spółek akcyjnych na spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na zasadzie punktu E 5 artykułu 1 i artykułu 2 ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy jedynie spółek akcyjnych, które na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 542) musiałyby ulec likwidacji, i nie stosuje się do przedsiębiorstw bankowych i ubezpieczeniowych.

Przekształcenie spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nie powoduje żadnych zmian w jej stosunku do osób trzecich.

§ 2. Uchwała spółki akcyjnej o przekształceniu na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nabiera mocy prawnej przez wpis do rejestru handlowego. Uchwała ta powinna zapaść większością głosów przynajmniej 3/4 akcjonariuszów, obecnych na walnem zgromadzeniu i wyrażających przynajmniej 1/3 kapitału akcyjnego. Uchwała o przekształceniu pod względem formy musi być sporządzona odpowiednio do wymagań, przewidzianych przez ustawodawstwo dzielnicowe, względnie statuty dla uchwał o rozwiązaniu spółki.

§ 3. Zgłoszenie do rejestru handlowego musi nastąpić w przeciągu 3 miesięcy po powzięciu uchwały o przekształceniu, przyczem należy wykazać:

1) że akcjonariuszów spółki akcyjnej wzwano przez ogłoszenia w pismach, przewidzianych w statutach spółek, lub listami poleconymi celem oświadczenia, czy chcą przystąpić do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tym samym udziałem w majątku spółki akcyjnej, jaki przypada na ich akcje;

2) że każdy akcjonariusz, przystępujący do przekształconej spółki, przejął kwotę, odpowiadającą jego udziałowi w majątku spółki akcyjnej;

3) że akcje, zamienione na obszarze b. zaboru rosyjskiego na udziały, a na pozostałym obszarze Państwa na wkładki zakładowe, wyobrażają przynajmniej połowę kapitału zakładowego spółki akcyjnej odpowiednio do wymagań punktów 4 i 5 niniejszego paragrafu;

4) że podstawą do obliczenia, jaki udział w majątku spółki przypada na każdą akcję, był specjalny bilans, sporządzony na podstawie oszacowania rzeczywistej wartości majątku spółki przez komisję szacunkową, przewidzianą w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 21 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 863) i że bilans ten został zatwierdzony przez Ministra Przemysłu i Handlu oraz Skarbu;

5) że kapitał zakładowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie jest niższym od bilansowej wartości kapitału zakładowego od spółki akcyjnej, ustalonego w myśl punktu 4 niniejszego paragrafu;

6) że akcjonariusze, przystępujący do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, względnie inne osoby, zobowiązały się wobec spółki aktem notarialnym do wpłaty na rzecz spółki w ciągu trzech lat kwot, spłacanych w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia, z ustaleniem w rzeczonym akcie notarialnym podziału pomiędzy sobą tych kwot w charakterze udziałów, względnie wkładek zakładowych.

§ 4. Przepisy ustaw dzielnicowych co do wysokości kapitału zakładowego spółek z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wysokości

udziałów, względnie wkładek zakładowych, pozostają w mocy.

§ 5. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązana jest wypłacić akcjonariuszom, którzy do niej nie przystąpili, po upływie trzech lat od dnia zarejestrowania uchwały o przekształceniu spółki kwoty, jakie przypadają na ich akcje według bilansu, o którym mowa w § 3 punkt 4. Przed upływem trzech lat akcjonariusze ci mogą żądać jedynie wypłacania im corocznie z dołu procentu równego dywidendzie, jaką będą w tych latach otrzymywać udziałowcy, od przypadających im kwot. Wypłata tych procentów będzie notowana na akcjach.

§ 6. Uchwała o przekształceniu spółki podlega zgłoszeniu do rejestru handlowego w sądzie właściwym dla spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ze względu na jej siedzibę.

Przy zgłoszeniu tem należy wykonać wszelkie przepisy, wymagane przez ustawodawstwa dzielnicowe przy wpisie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Równocześnie z wpisem uchwały o przekształceniu wykreśla się z rejestru handlowego dawną spółkę akcyjną.

Jeżeli sąd, do którego zgłoszono wniosek, nie jest zarazem właściwym sądem dotychczasowej spółki akcyjnej, to powinien po powzięciu uchwały o wpisie udzielić ją temu ostatniemu celem wpisania w jego rejestrze handlowym.

§ 7. Od dnia wpisu do rejestru handlowego spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest uprawniona do rozporządzania majątkiem spółki akcyjnej.

§ 8. Przekształcenie spółki w myśl niniejszego rozporządzenia wolnem jest od wszelkich opłat stemplowych i alienacyjnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma ono zastosowanie tylko do tych spółek akcyjnych, które powezmą i zgłoszą do zarejestrowania uchwały o przekształceniu na spółki z ograniczoną odpowiedzialnością najpóźniej do dnia 31 grudnia 1926 roku.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
W. Grabski.

Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń.

Minister Sprawiedliwości: A. Zychliński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości,
Puck, dnia 9. 1. 1925 r.

Starosta: Lipski.

16.

Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 21. 12. 1924 r. w sprawie urzędowania komisji samochodowej w I. kwartale 1925 r.

Zawiadamiam, że Wojewódzka Komisja dla badania samochodów oraz egzaminowania Kierowców urzędować będzie w I. kwartale 1925 r.

w dniach następujących: w styczniu 9 i 20.
w lutym 6 i 20, w marcu 3 i 20.

Za Wojewodę: Inż. (—) Maćkowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 3. 1. 25 r.

Starosta: Lipski.

17.

Obwieszczenie Magistratu miasta Pucka w sprawie szkoły dokształcającej.

Z dniem 1 stycznia 1925 r. zostanie uruchomiona szkoła dokształcająca. Obowiązkowi szkolnemu podlegają wszyscy w Pucku stale zamieszkali robotnicy, czeladnicy, pomocnicy i uczniowie tak przemysłowi jak i kupieccy, robotnicy fabryczni, chłopcy do posyłek, kelnerzy, stróże domowi i t. p., którzy nie ukończyli jeszcze 18 lat życia, w myśl paragrafu 6 statutu szkoły są obowiązani pracodawcy do zgłoszenia swych pracowników w Magistracie miasta Pucka do 6 stycznia 1925 r. Wykroczenia przeciwko powyższemu zarządzeniu podlegają na mocy art. 150 rozdz. 1. nr. 4. Ordynacji procederowej z dnia 26 lipca 1900 r. — karze do 150 złotych.

Magistrat.

18.

Obwieszczenie Miejskiego Urzędu Policyjnego w Pucku.

Niniejszem unieważniam wykaz osobisty nr. 748 wystawiony dnia 13. 10. 1923 r. na Annę Brzozowską zagubiony dnia 2. 11. 1924 r. w Pucku.

W razie znalezienia należy takowy oddać w tut. biurze.

Puck, dnia 7. 1. 1925 r.

Miejski Urząd Policyjny:

Kamski, Burmistrz.

OGŁOSZENIA.

Wywołanie.

Paweł Mahnke, obywatel ziemski z Rekowa złożył przez swego pełnomocnika adwokata Neumanna z Wejherowa wnioski o wdrożenie postępowania wywoławczego mającego na celu unieważnienie listu hipotecznego odnośnie do hipoteki w kwocie 36 000 marek zapisanej w oddziale III pod Nr. 4 karta 10 księgi wieczystej Rekowo dla panny Berty Hagan, później zamężnej von Arnoldi w Goettingen.

Posiadacza wyżej wymienionego listu hipotecznego wzywa się, aby przed niżej podpisanym Sądem zgłosił swe prawa i przedłożył list hipoteczny najpóźniej w terminie wywoławczym tj. do dnia 17 marca 1925 r. o godz. 12 w południe, w przeciwnym bowiem razie dokument ten będzie pozbawiony mocy.

Puck, dnia 6 grudnia 1924 r.

Sąd Powiatowy.